

Панијум — број једанаест једанаест

Једанаест, једанаест: Пророчко сведочанство Данила и Откривења

Jeff Pippenger

2025-08-09

Био је то дуг процес да бих стигао до ове тачке у проучавању Панијума, а наслов „Једанаест, Једанаест“ има за циљ да нагласи да је Лав из племена Јудина ускладио и књигу Данила и књигу Откривења како би изложио унутрашње и спољашње линије историје запечаћења Божјег народа у једанаестом поглављу и једанаестом стиху. Непосредно пре затварања времена милости дат је налог да се отпечати пророчанство у Откривењу које је било запечаћено до времена када су унутрашње и спољашње пророчке историје, представљене двема линијама једанаест—једанаест, пронађеним у књигама Данила и Откривења, постале садашња истина.

И рече ми: Не запечаћуј речи пророштва књиге ове; јер је време близу. Ко чини неправду, нека и даље чини неправду; и ко је нечист, нека и даље буде нечист; и ко је праведан, нека и даље твори правду; и ко је свет, нека и даље буде свет. Откривење 22:10, 11.

„Време је близу“ непосредно пре завршетка времена милости, и „време је близу“ када се „Откривење Исуса Христа“ распечаћује.

Откривење Исуса Христа, које му даде Бог, да покаже слугама својим шта ће се ускоро збити; и посла и објави га преко анђела свога слуги своме Јовану; који посведочи реч Божију и сведочанство Исуса Христа, и све што је видео. Блажен је онај који чита, и они који слушају речи овога пророштва, и држе оно што је у њему написано; јер је време близу. Откривење 1:1–3.

Када Лав из племена Јудиног разотпечаћује „Откривење Исуса Христа“, као што чини од доласка поруке Поноћног вапаја у јулу 2023. године, то разотпечаћивање укључује и откривење да је Он „Палмони“, Дивни Бројилац, или Бројилац Тајни. Не прихватити ову истину значи не проћи процес испитивања којим се запечаћује сто четрдесет и четири хиљаде.

Ја вас, дакле, крштавам водом за покајање; али Онај који иде за мном јачи је од мене, коме ја нисам достојан ни обућу понети; Он ће вас крстити Духом Светим и огњем; Његове су виле у руци, и Он ће добро очистити своје гумно, и сабраће своју пшеницу у житницу; а плеву ће сажећи огњем неугасивим. Матеј 3:11, 12.

„Колико ће ускоро овај процес прочишћавања отпочети, не могу рећи, али неће бити дуго одлаган. Онај коме је вијача у руци очистиће Свој храм од његове моралне оскврњености. Он ће темељно очистити Своје гумно.“ Testimonies to Ministers, 372, 373.

Пророчке линије које поистовећују време запечаћења са пророчким испитним процесом више су него обилне. Јасно је да се тај испитни процес заснива на способности и оспособљености ученика да примени исправну или неисправну методологију у проучавању Божје пророчке Речи. Ова истина је такође обилно изложена у надахнутом запису.

А овој четворици дечака Бог даде знање и вештину у свакој књизи и мудрости; а Данило имахе разумевање у свим виђењима и сновима. А на крају дана, када беше одредио цар да их доведу, старешина евнуха доведе их пред Навуходоносора. И цар разговараше с њима; и међу свима њима не нађе се ниједан као Данило, Ананија, Мисаило и Азарија; зато стајаху пред царем. И у свакој ствари мудрости и разумевања, о чему их цар испитиваше, нађе их десет пута бољима од свих врача и звездара који беху по свему царству његовом. Данило 1:17–20.

Основно правило пророчног тумачења јесте да се истина утврђује на сведочанству двојице, и они који не успеју да имају поверења у то начело постављају себе на пут неуспеха. Један елемент процеса испитивања током времена запечаћења обухвата препознавање повезаности унутрашњих и спољашњих историја које у једанаестом поглављу и једанаестом стиху представљају Данило и Јован.

„Откривење је запечаћена књига, али је исто тако и отворена књига. Оно бележи чудесне догађаје који треба да се збију у последњим данима историје ове земље. Учења ове књиге су одређена, а не мистична и неразумљива. У њој се наставља иста линија пророштва као и у Данилу. Нека пророштва Бог је поновио, показујући тиме да им се мора придати важност. Господ не понавља оно што нема велику важност.“ *Manuscript Releases*, volume 9, 8.

Књиге Данила и Откривења представљају два сведока, а сто четрдесет и четири хиљаде у Откривењу, у једанаестом поглављу, представљени су као два сведока. У једанаестом стиху тог поглавља два сведока, представљена Илијом и Мојсијем, васкрсавају, као што су предсказана и Јованом у кључалом уљу и Данилом у лавовској јами. Сто четрдесет и четири хиљаде представљени су Данилом и Јованом, а такође и Илијом и Мојсијем. Да би успешно прошао кроз процес испитивања који изнедрује сто четрдесет и четири хиљаде, ученик мора разумети да се истина утврђује на основу два сведока, да књиге Данила и Откривења представљају два сведока, и да је сто четрдесет и четири хиљаде било предсказано као Илија и Мојсије, а такође и Данило и Јован.

Ове истине су само кратак узорак пророчких истина повезаних са унутрашњом и спољашњом историјом представљеном са „једанаест, једанаест“ и у Данилу и у Откривењу. Као Палмони, Христос је руководио у усклађивању ова два одломка, а такође и у томе да једанаест, плус једанаест, износи двадесет и два, што је заузврат десетак, односно десетина, од двеста двадесет, што је симбол сједињења божанства са човечанством. Палмони је на темељу више од два сведока утврдио да „двеста двадесет“ представља сједињење божанства и човечанства, што је заузврат опис Христовог оваплоћења када је узео на Себе палу плот. Чинећи то, Он је изнео пред човечанство пример да, ако су људи вољни да испуне захтеве јеванђеља, Христос је вољан да сједини Своје божанство са нашим човечанством.

Божанство и човечанство су, дакле, два сведока.

„Откривење Исуса Христа“ које се отвара непосредно пре затварања времена милости обухвата и то да је Исус „Реч“ Божја.

У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога, и Реч беше Бог. Она беше у почетку у Бога. Све је кроз њу постало; и без ње ништа није постало што је постало. У њој беше живот, и живот беше светлост људима. И светлост светли у тами, и тама је не обузе. Јован 1:1–5.

Библија је „Реч“ Божја која, исто као што Христос представља сједињење божанства са човечанством. Библија представља два сведока Старог и Новог завета, који су такође Мојсије и Илија у Откривењу, једанаестој глави.

„У погледу два сведока, пророк даље изјављује: ‘Ово су две маслине и два свећњака што стоје пред Богом земље.’ ‘Реч је твоја,’ рече псалмиста, ‘жижак нози мојој, и видело стази мојој.’ Откривење 11:4; Псалам 119:105. Два сведока представљају Писма Старога и Новог завета.“ Велика борба, 267.

Два сведока су две маслине, два свећњака и Стари и Нови завет, што је у одломку представљено као „Твоја реч“. „Откривење Исуса Христа“, које Лав из племена Јудина отпечаћује непосредно пре завршетка времена милости, јесте „коначно умножење знања“ које испитује оне који су кандидати да буду међу сто четрдесет и четири хиљаде. „Коначно умножење знања“ је такође вест Поноћног поклича у причи о десет девојака.

„Тада одговорих и рекох му: Шта су те две маслине с десне стране свећњака и с леве стране његове? И одговорих опет и рекох му: Шта су те две маслинове гранчице које кроз две златне цеви изливају из себе златно уље? И одговори ми и рече: Не знаш ли шта је то? А ја рекох: Не, господару мој. Тада рече: То су два помазаника који стоје пред Господом све земље. Захарија 4:11–14. Они изливају себе у златне посуде, које представљају срца живих Божјих весника, који народу носе Реч Господњу у опоменама и усрдним позивима. Сама Реч мора бити онаква како је представљена, као златно уље, изливано из две маслине које стоје пред Господом све земље. То је крштење Светим Духом и огњем. То ће отворити душу неверника за осведочење. Потребе душе могу бити задовољене једино деловањем Светога Духа Божјег. Човек сам од себе не може учинити ништа да задовољи чежње и испуни тежње срца.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1180.

Реч Божја јесте и Библија и Христос, а Библија и Христос представљају два сведока, као што то чини и сто четрдесет и четири хиљаде. Два сведока, заузврат, представљају спој божанства са човечанством. Они такође представљају унутрашње и спољашње пророчке историје. Као сведоци, пружили су доказ да божанство сједињено са човечанством не греши. Они такође представљају везу између божанства и човечанства. Била то лествица, проводник, цеви, анђели или било који од других симбола везе општења између Бога и човека, порука која се човеку преноси увек је живот или смрт.

„Помазаници који стоје крај Господа све земље имају положај који је некада био дат Сотони као херувиму заклањачу. Преко светих бића која окружују Његов престо, Господ одржава сталну везу са становницима земље. Златно уље представља благодат којом Бог одржава светиљке верних снабдевеним, да не затрепери и не угасе се. Да се ово свето уље не излива с неба у порукама Божјег Духа, оруђа зла имала би потпуну власт над људима.“

„Бог се обешчашћује када не примамо поруке које нам Он шаље. Тако одбијамо златно уље које би Он излио у наше душе да се пренесе онима који су у тами. Када дође позив: ‘Ево женик иде; изиђите му у сусрет,’ они који нису примили свето уље, који нису неговали Христову благодат у својим срцима, увидеће, као и луде девојке, да нису спремни да дочекају свога Господа. Они немају у себи силу да прибаве уље, и њихов је живот упропашћен. Али ако се тражи Свети Дух Божји, ако вапимо, као што је Мојсије вапио, ‘Покажи ми славу своју,’ љубав Божја излиће се у наша срца. Кроз златне цеви, златно уље биће нам пренесено. ‘Не силом ни снагом, него Духом мојим, вели Господ над војскама.’ Примајући сјајне зраке Сунца Правде, Божја деца светле као видела у свету.” Review and Herald, July 20, 1897.

Изливање Светога Духа збива се током унутрашњих и спољашњих историја обележених Данилом и Откривењем 11:11. Постоје „најмање“ четири пророчка лика представљена у једанаестом и дванаестом стиху једанаестог поглавља Данила, која треба идентификовати. Такође постоје четири која треба идентификовати у стиховима тринаест до петнаест, и четири у шеснаестом стиху. Ми сада живимо управо у тој историји, стога нам, као проучаваоцима пророштва, доликује да разлучимо ко су симболички ликови стихова једанаест до шеснаест, јер они представљају пророчку линију која обухвата скривену историју четрдесетог стиха истог поглавља.

Такође се чини прикладним да се утврде личности представљене у историји четрдесетог стиха, која се открива још од 1989. године.

И рече: Иди својим путем, Данило; јер су ове речи затворене и запечаћене до времена свршетка. Многи ће се очистити, и убелити, и бити окушани; а безбожници ће безбожно поступати; и ниједан од безбожника неће разумети; али ће разумни разумети. Данило 12:9, 10.

Четрдесети стих почиње у време краја, 1798. године, када је Наполеон из Француске одвео папу у ропство. Наполеоново оправдање било је засновано на прекршеном Споразуму из Толентина из 1797. године. Битка између Наполеона и папе била је раније праобразно приказана у историји која је испунила шести и седми стих једанаестог поглавља Данила. Прекршени брачни савез и пораз северног цара од стране јужног цара, у испуњењу шестог и седмог стиха, поновили су се у историји 1798. године, и тиме представљају предсказање Божје Речи у шестом и седмом стиху, као и испуњење тих стихова на почетку ратовања између Птолемеја Филадельфа, другог цара Египта, и Антиоха Теоса, трећег цара Сирије. Птолемеј је представљао јужног цара, а Антиох северног цара.

Пророштво тих стихова, сагледано заједно са испуњењем тог пророштва у историји Птоломеја и Антиоха — која је, опет, била праслика — и историја Наполеона и папе 1798. године пружају три линије које представљају праслику историје Путина и Зеленског у једанаестом и дванаестом стиху. Стога је разумевање да време свршетка 1798. године представља историју Наполеона и папе непотпуно ако се ту завршава. Морамо разумети шта шести и седми стих проричу о Наполеону и папи, а такође и чему историја Птоломеја и Антиоха поучава о том истом раздобљу. Када разумемо те линије истине, тада можемо разумети да та претходна историјска испуњења означавају почетну историју четрдесетог стиха, и чинећи то, она такође означавају и завршетак четрдесетог стиха када Путин, који је био представљен као праслика Наполеоном и Птоломејем — Путин који је проречен у шестом и седмом стиху — испуни једанаести и дванаести стих.

Важно запажање у погледу пророчког односа између аждаје и звери, како их Јован идентификује, или, како би их Данило представио, као „свакодневну“ и „гнусобу опустошења“, јесте то да су оне у пророчком смислу веома сличне. Јован то каже овако.

И поклонише се аждаји која даде власт звери; и поклонише се звери, говорећи: Ко је као звер? и ко може ратовати с њом? Откривење 13:4.

Обожавати аждаху значи обожавати звер, јер и једно и друго представља религију паганизма. Као и Јован, Данило користи „мали рог“ из Данила, осмо поглавље, стихови девет до дванаест, да представи и пагански и папски Рим, премда их јасно разликује тиме што мали рог паганског Рима означава у мушком роду, а мали рог папског Рима у женском роду. У седмом поглављу Данило поистовећује пагански Рим као „различит“ од царстава пре њега, а Данило даље указује и на то да је и папски Рим такође био „различит“. Рим, било пагански било папски, јесте различит. Мушки симбол Рима, који представља пагански Рим, потврђују Ахав и Ирод. Обојица су били ожењени симболима папства. Жена је црквена вештина, а мушкарац је државничка вештина; стога, на пророчком нивоу, када Реч Божја говори о мушкарцу и жени који постају једно, она потврђује стварност да су пагански Рим и папски Рим веома слични у пророчком смислу, јер су једно тело.

Однос Француске према папству 1798. године представља слику односа Сједињених Држава према папству када десет царева спале Рим огњем и поједу њено месо.

И десет рогова које си видео на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и оголити, и појешће њено месо, и сажећи ће је огњем. Откривење 17:16.

Однос Француске према папству, када је 538. године довела папство на власт, представља слику дела Сједињених Држава у исцељењу смртоносне ране папства приликом недељног закона који ускоро долази.

И видех другу звер како излази из земље; и имаше два рога као јагње, и говораше као аждаја. И она вршаше сву власт прве звери пред њом, и учини да се земља и они који живе на њој поклоне првој звери, чија смртоносна рана беше исцељена. И чињаше велика чудеса, тако да и огањ с неба спушташе на земљу пред људима, и заводише оне који живе на земљи чудесима која јој беше дана да чини пред звери; говорећи онима

који живе на земљи да начине лик звери која имаде рану од мача, и оста жива.
Откривење 13:11–14.

„време краја“ 1798. године, у испуњењу четрдесетог стиха, показује да је духовни цар севера уклоњен од стране духовног цара југа. Та пророчка историја јесте завршна историја хиљаду двеста шездесет година папске владавине, и стога су пророчке одлике почетка те пророчке историје представљене на њеном крају. Године 538. четврто царство библијског пророчанства уступило је место петом царству библијског пророчанства, а 1798. године пето царство библијског пророчанства уступило је место шестом царству библијског пророчанства.

538 је такође средишња прекретница проклетства „седам времена“ из двадесет шесте главе Левитске књиге против северног царства Израела, које је отпочело 723. године пре Христа, када је Асирија одвела Јефрема у ропство. Стога 1798. година поседује не само пророчке одлике 538. године, него и 723. године пре Христа. Године 723. пре Христа десет племена Израелових бивала су оборена од стране Асирије, а хиљаду двеста и шездесет година касније, 538. године, пагански Рим бивао је оборен од стране папског Рима, који је затим био оборен од стране Француске 1798. године, на завршетку „седам времена“.

Године 1798. Француска је, као цар јужни, скинула папство с престола. Године 538. Француска, прворазредни симбол распада паганског Рима на десет царстава, поставила је папство на престо. При недељном закону Сједињене Државе понављају улогу Француске из 538. године, а када десет царева спале папство огњем и поједу његово тело, Сједињене Државе понављају улогу Француске из 1798. године.

Суд од „седам времена“ над северним и јужним царством Израилевим био је извршен посредством царстава која су дошла са севера.

Израил је расејана овца; лавови су га отерали: најпре га је прождрао цар асирски; а потом му је овај Навуходоносор, цар вавилонски, поломио кости. Јеремија 50:17.

Асирија је дошла са севера и покорила десет племена 723. године пре Христа, а Вавилон је одвео Јуду у ропство 677. године пре Христа. Иако је Израел био северно царство у односу на Јуду, ипак су оба царства била покорена од непријатеља са севера, чиме су и Израел и Јуда постали јужна царства у односу на непријатеља који их је одвео у ропство. Година 723. пре Христа представља цара са севера који осваја јужно десетоструко царство. Година 538. представља прелаз са паганизма на папство, а такође и северно царство које осваја десетоструко царство. Година 1798. представља северног цара који бива поражен од јужног цара који представља десетоструко царство.

И у тај час настаде велики земљотрес, и десети део града паде, и у земљотресу погибе од људи седам хиљада; а остали се уплашише и дадоше славу Богу небескоме. Откривење 11:13.

Период прелаза повезан са 538. годином, када се Рим променио из паганског у папски, јесте такође и промена у осмом поглављу Данила са мушког на женски род, што је симболички

прелаз са државништва на црквени поредак. Пророштво о „седам времена“ носи потпис „истине“, јер прво слово (723. год. пре Хр.) приказује двадесет друго и последње слово јеврејског алфабета (1798), док тринаесто и средишње слово представља побуну (538). Данило указује да је „преступ“, који је симболизован изразом „преступ пустоши“, био спој цркве и државе, при чему је црква управљала тим односом. Тај „преступ“ представља 538. годину, која је средиште и метафорички тринаесто слово три главне прекретнице у раздобљу седам времена над десет северних племена Израела.

Године 1798, у „време свршетка“, како је изложено у четрдесетом стиху једанаесте главе Књиге пророка Данила, атеистичка Француска, цар јужни, задала је смртоносну рану папству, цару северном. Године 1989. папство је узвратило атеистичком цару јужном, који је тада постао Совјетски Савез. Та одмазда обухватала је тајни савез између Сједињених Држава и Ватикана. Одношење Совјетског Савеза 1989. године окончава записану пророчку поруку четрдесетог стиха, а следећи стих, четрдесет први, представља закон о недељи у Сједињеним Државама. Стога, од слома Совјетског Савеза 1989. године па до закона о недељи у следећем стиху, живели смо у скривеној историји четрдесетог стиха.

Четрдесети стих започиње тиме што у 1798. години указује на цара југа и севера, а затим, 1989. године, на цара југа и севера, као и на трећу силу представљену колима, лађама и коњаницима.

И у време краја цар јужни ће се побости с њим; и цар северни навалиће на њега као вихор, с колима и с коњаницима и с многим лађама; и ући ће у земље, и поплавиће их и прећи преко њих. Данило 11:40.

У „времену краја“ 1798. године, дословни Наполеонов генерал ушао је у Ватикан и дословно одвео папу у заточеништво. Године 1989. догодила се одмазда за 1798. Између 1798. и 1989. у историји су се одиграли пророчки прелази које је важно запазити. Атеистичка Француска, цар југа у раздобљу 1798. године, била је први духовни цар југа, а Русија Путина предодређена је да буде његов последњи. Француска је препозната у Откривењу 11, које сестра Вајт непосредно поистовећује са атеистичком Француском. Један од два симбола који у 11. поглављу означавају Француску јесте Египат, који сестра Вајт препознаје као симбол атеизма. У том поглављу звер која излази из бездана била је атеизам који је ступио у историју током тог временског раздобља.

Атеизам ступа у историју почевши с Француском у раздобљу око 1798. године, а до 1989. године духовни цар атеизма постао је Совјетски Савез. Одношење Совјетског Савеза 1989. године, у испуњењу тајног савеза између папе Јована Павла II и Роналда Регана, било је предочено у десетом стиху једанаесте главе Књиге пророка Данила, а други сведок за тај десети стих налази се у Исаијином одломку о двома клетвама од две хиљаде пет стотина и двадесет година против северног и јужног царства Израела, како је изложено у поглављима седам до једанаест.

Стога 1989. година постаје референтна тачка за разрешавање пророчких загонетки последњих дана. Тада је четрдесети стих био отпечаћен. Сада се може препознати да

четрдесети стих почиње 1798. године и завршава се недељним законом из четрдесет првог стиха.

При доношењу недељног закона, Сједињене Државе ће проговорити као аждаја и окончати своју владавину као шесто царство библијског пророштва. Оне су започеле своје време владавине 1798. године, када је пето царство примило смртоносну рану. Године 1798. Сједињене Државе су донеле Законе о странцима и побуни, чиме су на самом почетку предобразиле крај шестог царства. Стога је четрдесети стих историја Сједињених Држава као шестог царства библијског пророштва.

1798. година јесте прво слово јеврејског алфавета, недељни закон јесте двадесет друго и последње слово јеврејског алфавета, а 1989. година јесте међаш у средини који представља побуну симболизовану бројем тринаест и тринаестим словом јеврејског алфавета. 1989. година представља побуну Регановог тајног савеза са антихристом библијског пророштва. 1989. година уводи првог од последњих осам председника који владају током раздобља све веће побуне против Устава. 1989. година започела је процес испитивања међу адвентистима седмог дана, који је осмишљен да произведе две класе богослужитеља. Верни су малобројни, неверни су многобројни. 1989. година представља средишњи међаш четрдесетог стиха, и представља побуну симболизовану тринаестим словом. Четрдесети стих носи потпис „истине“.

Четрдесети стих приказује царева севера и југа који се разликују у историји на крају тога стиха. Он такође укључује и Сједињене Државе, које су, према Јовану, лажни пророк који сарађује са аждајом и звери како би повео свет ка Армагедону. Цар југа у четрдесетом стиху јесте аждаја, цар севера јесте звер; кола, лађе и коњаници јесу лажни пророк. Испуњење четрдесетог стиха 1989. године постаје важно пророчко обележје за разумевање стихова једанаест до петнаест. Ако нисте у праву у погледу 1989. године, не можете логички бити у праву ни у погледу историје у којој се данас налазимо.

Од 1989. године па до недељног закона, у стиховима од десетог до петнаестог представљена су три посредничка рата за папство. Ови стихови морају се посматрати као једна непрекидна историја, јер се исти „Антиох Велики“ налази у три битке представљене у историјском испуњењу стихова од десетог до петнаестог.

Све три битке чине једну пророчку линију, јер је Антиох Магнус био у свакој од те три битке. Десети стих и Исаија 8:8 пружају два сведока за испуњење четрдесетог стиха 1989. године. Четрдесети стих је референтна тачка у десетом стиху и у Исаији 8:8. „Кола, лађе и коњаници“ представљају два рога звери из земље у тринаестој глави Откривења. На крају, када Сједињене Државе „проговоре као аждаја“, та два рога више нису републиканизам и протестантизам. У то време такозвани протестанти ће се удружити с католицизмом, а уставна република биће преображена у диктатуру. У том раздобљу два рога звери из земље биће економска и војна снага. У тринаестој глави Откривења Сједињене Државе приморавају свет да прихвати жиг звери да би могао куповати и продавати, а такође и под претњом смрти. Та два рога су Данилове „лађе“, које представљају економску моћ, и његови

„коњаници и кола“, који представљају војну снагу.

1989. година утврђује да, при примени историјског испуњења битака код Рафије и Панијума у стиховима једанаест до петнаест, мора бити употребљена иста пророчка методологија која је била примењена да би се разумели 1989. година и распад Совјетског Савеза, јер је Антиох Велики у све три битке представљен у стиховима десет до петнаест. Антиох представља силу кола, лађа и коњаника, што је 1989. године био Роналд Реган, први од осам председника, од којих је последњи уједно био и шести и сада је осми, који је од седморице.

Према Исаји двадесет и трећој глави, папска сила (блудница која чини блуд са царевима земаљским) била би сакривена током владавине Сједињених Држава као шестог царства библијског пророштва. Године 1989. Сједињене Државе, које су биле предочене Антиохом Великим, биле су посредничка сила папства у његовом рату против звери атеизма, која му је 1798. године задала смртну рану.

Три битке из стихова десетог до петнаестог представљају ратовање између цара севера, који, као скривена тирска блудница, употребљава посредничке силе док се креће ка обнови своје моћи и поразу цара атеизма — цара југа. Историјска испуњења трију битака из стихова десетог до петнаестог поучавају нас да је у првој и последњој бици Антиох Велики победио, али је средњу битку изгубио. Пророчке одлике година 1989. повезаних с Роналдом Реганом, папом Јованом Павлом II и сломом Совјетског Савеза имаће своју паралелу у последњој од трију битака, јер су ови стихови оно што се открива непосредно пре него што се време милости затвори. Као што је четрдесети стих био откривен 1798. године, а затим поново 1989, тако је тај стих био откривен на крају, почев од јула 2023.

Откривење Исуса Христа бива отпечаћено непосредно пре затварања времена милости, и оно укључује превасходну истину да је Исус Први и Последњи, и да као такав увек приказује крај кроз почетак. Време милости за адвентизам затвара се при недељном закону, а непосредно пре затварања времена милости Откривење Исуса Христа бива отпечаћено. Порука која се завршава код затворених врата недељног закона јесте порука Поноћног вапаја, која је у милеритској историји довела до затворених врата 22. октобра 1844. године. Отпечаћење из 1798. године на почетку четрдесетог стиха, које је уједно и почетак Сједињених Држава као шестог царства библијског пророштва, представљало је праслику отпечаћења из 1989. године у средини четрдесетог стиха и почетка прогресивног окончања Сједињених Држава. Отпечаћење из 1798. године, које је представљало праслику 1989. године, представља два сведока отпечаћењу поруке Поноћног вапаја 2023. године. Та линија, са своја три обележја — 1798, 1989. и 2023. — идентификује унутрашње дело очишћења десет девојака и спољашњу линију шестог царства библијског пророштва.

Битка изложена у једанаестом стиху, која се испунила у бици код Рафије када је Антиох био поражен од Птолемеја, представља пораз папске посредничке силе, која су у овој садашњој бици нацисти Украјине, удружени са западноевропским глобалистичким народима који сачињавају ЕУ, НАТО, и који корачају у потпуном складу са политичким и економским глобалистима Уједињених нација. Ако је Антиох Велики био присутан у све три битке и

представља папску посредничку силу против цара југа, како то онда може бити да су то Сједињене Државе 1989. године, затим Украјинци, како су предочени битком код Рафије, а потом опет Сједињене Државе у бици код Панијума? Десети стих је кључ за стихове од једанаестог до петнаестог, јер његово испуњење 1989. године пружа илустрацију пророчких обележја првог од три посредничка рата. Какво је пророчко оправдање за поистовећивање Антиоха са папском посредничком силом, док се Сједињене Државе не примењују на сваку од те три битке?

У историји украјинског рата, који је предочен битком код Рафије, Сједињене Државе су употребиле украјинске нацисте као своју посредничку силу управо у оној историји у којој обликују лик папства, силе која увек и једино користи посредничке силе да обавља њен прљави посао.

Да би се одговорило на питање о посредничким силама у стиховима десет до петнаест, потребно је пророчко проучавање карактеристика Антиоха као симбола. Дијадошки ратови били су низ сукоба од 323. до 281. године пре Христа међу Дијадосима (грчки: „наследници“), генералима и наследницима Александра Великог, који су се борили за власт над његовим огромним царством после његове смрти 323. године пре Христа. Први Антиох био је Антиох I Сотер, син Селеука I Никатора, једног од Александрових Дијадох (наследника), који је основао Селеукидско царство.

Име Антиох може се разумети као онај који стоји на месту некога другог, да би пружио потпору. Антиох је симбол Рима, а папски Рим је антихрист, који поседује сличну симболику као и Антиох. Име Антиох представљало је сина оснивача Селеукидског царства, и у том смислу Антиох је стајао на месту свога оца, стајао је као његов заступник. Сестра Вајт поистовећује и Сотону и папу као антихриста, и наводи да је папа Сотонин представник на земљи. Оно је постало истакнуто династичко име у Селеукидском царству, делимично због своје повезаности са Антиохом I Сотером и градом Антиохијом, названим по или оцу или сину Селеука I. Папа је Сотонин заступник, а симболички име Антиох представља заступника свога оца, оснивача северног царства који је своју престоницу поставио у Вавилону.

После смрти Александра Великог 323. године пре Христа, његово царство се распало међу Дијадосима (наследницима). При Вавилонској подели (323. пре Христа), Селеук је у почетку био постављен за заповедника коњице хетаира (угледан војни положај) под Пердиком, намесником Александровог царства. До 321. године пре Христа, Селеук је био постављен за сатрапа (управитеља) Вавилоније током поделе у Трипарадису, након Пердикине смрти и даљих преговора међу Дијадосима. Године 316. пре Христа, Антигон I Монофталм, други Дијадок, приморао је Селеука да побегне из Вавилона услед растуће Антигонове моћи. Селеук је потражио уточиште код Птолемеја I Сотера у Египту. Године 312. пре Христа, Селеук се вратио у Вавилон са малом војском коју је обезбедио Птолемеј. Поразио је Антигонове снаге и поново заузео Вавилон, чиме је означено успостављање његовог упоришта моћи. Овај догађај се често сматра оснивањем Селеукидског царства, при чему се 312. година пре Христа узима као почетак Селеукидске ере у историјском рачунању.

Име Селеук потиче из грчког језика и долази од корена selas (σέλας), што значи „светлост“, „сјај“ или „пламен“. Ово име указује на блиставост или просветљење, што приличи истакнутој личности као што је Селеук I Никатор, оснивач Селеукидског царства, и који је праслика оца који је на небу био носилац светлости.

„Да би обезбедила световне добитке и почести, црква је била наведена да тражи наклоност и подршку великих људи овога света; и пошто је тако одбацила Христа, била је наведена да своју оданост подреди представнику Сатане — римском епископу.“
Велика борба, 50.

Антиох Велики представља заступника папске власти, као што папа представља заступника Сотоне. Символика Антиоха допушта различите заступничке силе, као што је било много папа. Реган је био заступник 1989. године, Украјина је постала заступник Сједињених Држава 2014. године, а Трамп је заступник у бици код Панијума. Реган је био први, Трамп је последњи, а Зеленски је побуна у средини.